

Siionin virsi 312 ehdotus

1. E-des-sä reit - ti tun-te-ma-ton au-ke-aa, o-min voi-min
mat-kal-la, Her - ra, lu-paatmei-tä joh-dat-taa: kait-se as - ke -
em - me kes-tä tuul-ta vas - ten; Vaik-ka va-el - lus on vai-vais -
lei - ta hor-ju - vi - en las - ten.
ta, mi-nä vie-lä jak-san toi-vo - a; o-len kah-den maan kan-sa -
lai - nen.

1. Edessä reitti tuntematon aukeaa,
omin voimin emme kestä tuulta vasten;
matkalla, Herra, lupaat meitä johdattaa:
kaitse askeleita horjuvien lasten.
Vaikka vaellus on vaivaista,
minä vielä jaksan toivoa;
olen kahden maan kansalainen.

2. Takana aavikon ja vuorten janoisten,
saartavien tulvavetten tuolla puolen,
yöhöni kuiskaan voimattoman rukouksen:
Sinä tiedät kaiken, elän taikka kuolen.
Vaikka vaellus on vaivaista,
minä vielä jaksan toivoa;
olen kahden maan kansalainen.

3. Erämaan hiekastakin kasvaa puutarha,
uskon verso nousee, Herra, lahjanasi.
Raota portti valtakuntaan, armahda!
Älä pyytävältä peitä kasvojasi!
Vaikka vaellus on vaivaista,
minä vielä jaksan toivoa;
olen kahden maan kansalainen.

4. Elämän näen pientareelle piirtyvän;
Herra antoi, Herra otti, kiitos Herran!
Lopulla matkaa ikäväni ymmärrän:
Ihmisen on määrä kotiin päästä kerran.
Vaikka vaellus on vaivaista,
minä vielä jaksan toivoa;
olen kahden maan kansalainen.

Kaija Pispala
Sävel Jaakko Löytty